

จดหมายจากคุณประกอบด้วย เอเฟซัส โคลโลสี ฟิลิปปี และพิเลโมน เหตุที่เรียกว่า จดหมายฝากจากคุณ เพราะว่าพระธรรมทั้ง 4 ฉบับเขียนขึ้นระหว่างที่เปาโลถูกคุมขังอยู่ที่กรุงโรม (กจ. 28:30-31, อพ. 3:1, 4:1, 6:20 ฟป.1:7, 13,14 17, คส. 1:24, 4:3, 10, 18, พม.1:1, 10, 13, 23)

เมืองเอเฟซัส

เป็นเมืองเอกของเอเชียน้อยเป็นศูนย์กลางพาณิชย์ การเมืองและศาสนา มีประชาชนอาศัยอยู่มากกว่า 2 แสนคน ซึ่งนับว่าเป็นจำนวนมาก และใหญ่ที่สุดแห่งหนึ่งในสมัยนั้น

เหตุ ที่เป็นเมืองสำคัญทางศาสนา เพราะมีพระแม่อารเทมิสตั้งอยู่ที่นี้ (กิจการ 19.35) และวิหารนี้เป็นหนึ่งในเจ็ดสิ่งอัศจรรย์ของโลกในสมัยโบราณ ผลประโยชน์ที่ชาวเมืองเอเฟซัสได้จากการนับถือพระแม่อารเทมิสอย่างหนึ่ง คือ การทำรูปพระแม่อารเทมิสองค์เล็กๆ ด้วยเงินไว้อย่างดีด้วยเหตุนี้เมื่อการประกาศพระกิตติคุณของเปาโลเกิดผล คนจำนวนมากก็ไม่สนใจซื้อหารูปเคารพนี้ทำให้พวกเขาเงินที่ทำรูปพระชายาขาดรายได้ จึงหาเรื่องก่อกวนแกล้งใส่ความเปาโล (กิจการ 19.23-24)

ประชาชน จำนวนมากมกมายอยู่กับเวทย์มนต์คาถา แม้กระทั่งชาวิวที่นี้ก็เป็นไปด้วย แต่ตำราเวทย์มนต์ที่คนกลับใจแล้วเอาเผาไฟมีมูลค่าถึง 50,000 เหยรีณู (กิจการ 19:19)

เอเฟซัสมีโรงมหรสพและสนามกีฬาที่กว้างใหญ่ (กิจการ 19.29,31) โรงมหรสพนี้บรรจุผู้คนได้ถึง 2 หมื่น 5 พันคน เป็นสถานที่ที่ชาวเอเฟซัส ภาคภูมิใจมาก

คริสตจักรเมืองเอเฟซัส

ข่าวประเสริฐของพระเยซูคริสต์มาถึงเอเฟซัสในราว ค.ศ. 52 พระธรรมกิจการ 18: 18-22 บันทึกว่าเปาโล อากวีลลา และปริสซิลลา ได้เดินทางมายังเอเฟซัส เปาโลได้เข้าไปในธรรมศาลายิวเพื่อประกาศเรื่องของพระเยซูคริสต์ (กิจการ 18.18 – 19,19:1-10) ท่ามกลางชาวยิวและชาวกรีก โดยเฉพาะชาวยิว แบ่งเป็นหลายกลุ่มเช่น พวกที่เป็นสาวกของยอห์น บัพติสมา (กจ. 19.3-4) พวกที่ เทียวเป็นหมอผี (กิจการ 19.13-16) ฯลฯ และพวกนี้ได้กลายเป็นอุปสรรคของการประกาศพระกิตติคุณ

อาจารย์เปาโลได้ตั้งคริสตจักรขึ้นและได้แต่งตั้งผู้ปกครองของคริสตจักรทำหน้าที่ดูแลคริสตจักร(กิจการ20.17-28)

อาจารย์เปาโลรับใช้พระเจ้าที่นี่เป็นเวลา 3 ปี ซึ่งนับว่ายาวนานมากกว่า คริสตจักรอื่นๆ ที่ท่านได้ก่อตั้งขึ้น (กิจการ 20.31)

อาจารย์เปาโลได้เตือนให้คริสตจักรระวังสุนัขป่าที่จะมาล่อลวงให้สมาชิกหลงไป(กิจการ 20.29-31)

อาจารย์เปาโล เคยชมทั้งความเชื่อและความรักของคริสตจักรเอเฟซัส (เอเฟซัส 1:15-16) เชื่อกันว่าอัครทูตสาวกยอห์นได้มาเป็นผู้เลี้ยงดูที่นี่ และเตือนพี่น้องเอเฟซัสอยู่เสมอให้รักกันและกัน (1 ยอห์น 3.11, 4.7)

ผู้เขียน ผู้รับ

อัครทูตเปาโล (1:1, 3:7) จากหลักฐานโดยทั่วไปถือว่าผู้เขียนพระธรรมเล่มนี้คือ [อ.เปาโล](#) เอเฟซัส เป็นจดหมายที่ [อ.เปาโล](#) ไม่ได้เขียนถึงคริสตจักรในเมืองเอเฟซัส

เพียงเมืองเดียวเท่านั้น จดหมายฉบับนี้เป็นจดหมายเวียนที่เขียนถึงคริสตจักรต่าง ๆ ในแคว้นเอเชียไมเนอร์ ผู้ที่ถือจดหมายนี้ไปส่งคือ ทิติกัส (อฟ.6:21)

เวลาและสถานที่เขียน

เชื่อกันว่าเขียนในราวปี ค.ศ. 61 ในช่วงเวลาเดียวกับจดหมายฟิลิปปี โคลโลสี และพิเลโมน ระหว่างที่เปาโลถูกคุมขังอยู่ที่กรุงโรม ((คจ. 28:30-31, อฟ. 3:1, 4:1, 6:20) และจากเนื้อความในจดหมายที่ว่า "เพราะข้าพเจ้าประเสริฐนี้เองทำให้ข้าพเจ้าเป็นเหตุที่ต้องติดโซ่อยู่ เพื่อข้าพเจ้าจะเล่าข่าวประเสริฐด้วยใจกล้าตามที่ข้าพเจ้าควรจะทำ" ทำให้ทราบได้ว่า ในขณะที่เขียนจดหมายนั้น [อ.เปาโล](#) กำลังถูกจำคุกอยู่เป็นระยะเวลา 2 ปีในกรุงโรม

วัตถุประสงค์ในการเขียน

วัตถุประสงค์อยู่ 3 ประการในการเขียนพระธรรมเล่มนี้

ประการแรกคือ ต้องการเน้นให้ผู้อ่านทราบถึงความคิดรวบยอดของความรอดที่มาจากพระเจ้า คือพระเจ้าทรงรักมนุษย์ จึงประทานความรอดผ่านทางความเชื่อใน [พระเยซู](#)

ประการที่สอง คือ [เปาโล](#) ต้องการอธิบายว่า ไม่ว่าจะเป็ชาวฮิวหรือชาวต่างชาติก็สามารถรับความรอดได้เหมือนกัน เพราะทุกคนเหมือนกันในสายพระเนตรของพระเจ้า ความรักจากพระเจ้าไม่ได้เลือกเชื้อชาติหรือสีผิว

ประการสุดท้าย [เปาโล](#) ต้องการสอนเรื่องการดำเนินชีวิตคริสเตียนที่ดี โดยกล่าวถึงคริสเตียนที่อยู่ในสถานะต่างๆว่า ควรจะปฏิบัติต่อผู้ที่อยู่ในอีกสถานะหนึ่งอย่างไร เช่น การปฏิบัติต่อระหว่างสามีและภรรยา ^[8] ระหว่างบุตรและบิดามารดา ^[9] ระหว่างทาสและนายของตน ^[10] เป็นต้น

ลักษณะสำคัญ

1. เปาโลเขียนด้วยท่าทีทงเห็น เหมือนดังว่าไม่เคยพบพี่น้องเหล่านี้มาก่อน

2. ไม่มีการทักทายผู้ที่ท่านรู้จัก แม้ว่าท่านจะอยู่ที่นั่นถึง 3 ปี

3. พระธรรมเอฟเซัสและโคโลสีมีความคล้ายคลึงกันมาก จากจำนวน 155 ข้อในพระธรรมเอฟเซัส พบว่ามีถึง 75 ข้อปรากฏในพระธรรมโคโลสี